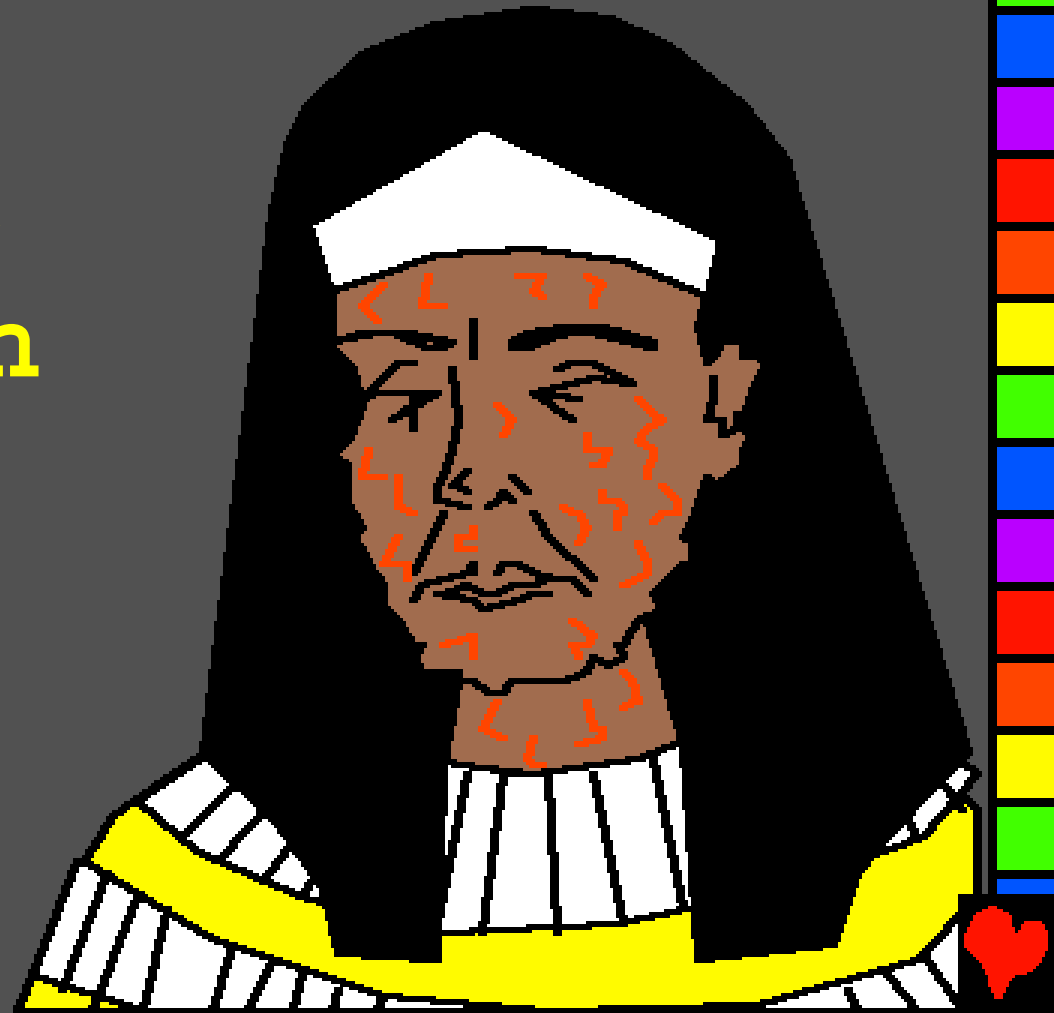

Kinh thánh cho trẻ em
Tặng phẩm

Tạm biệt
Pha-ra-ôn

Tác giả: Edward Hughes

Người Chú thích: Janie Forest

Người sắp xếp: Lyn Doerksen

Người dịch: Tâm Tổng

Nhà sản xuất: Bible for Children

www.M1914.org

©2017 Bible for Children, Inc.

Giấy phép: Bạn có quyền sao chép hay xuất bản truyện này miễn là bạn không sử dụng vào mục đích thương mại.

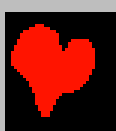

Pha-ra-ôn giận dữ!
Thông qua Mô-i-se,
Đức Chúa Trời
đã ra lệnh cho
ông ta thả
dân nô ...

... lệ
Y-sơ-ra-ên đi
khỏi Ai-cập
nhưng Vua
không nghe
theo.

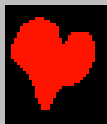

Pha-ra-ôn ra
lệnh cho những
cai nô “Hãy
bắt chúng làm
việc thật
nặng nề” .

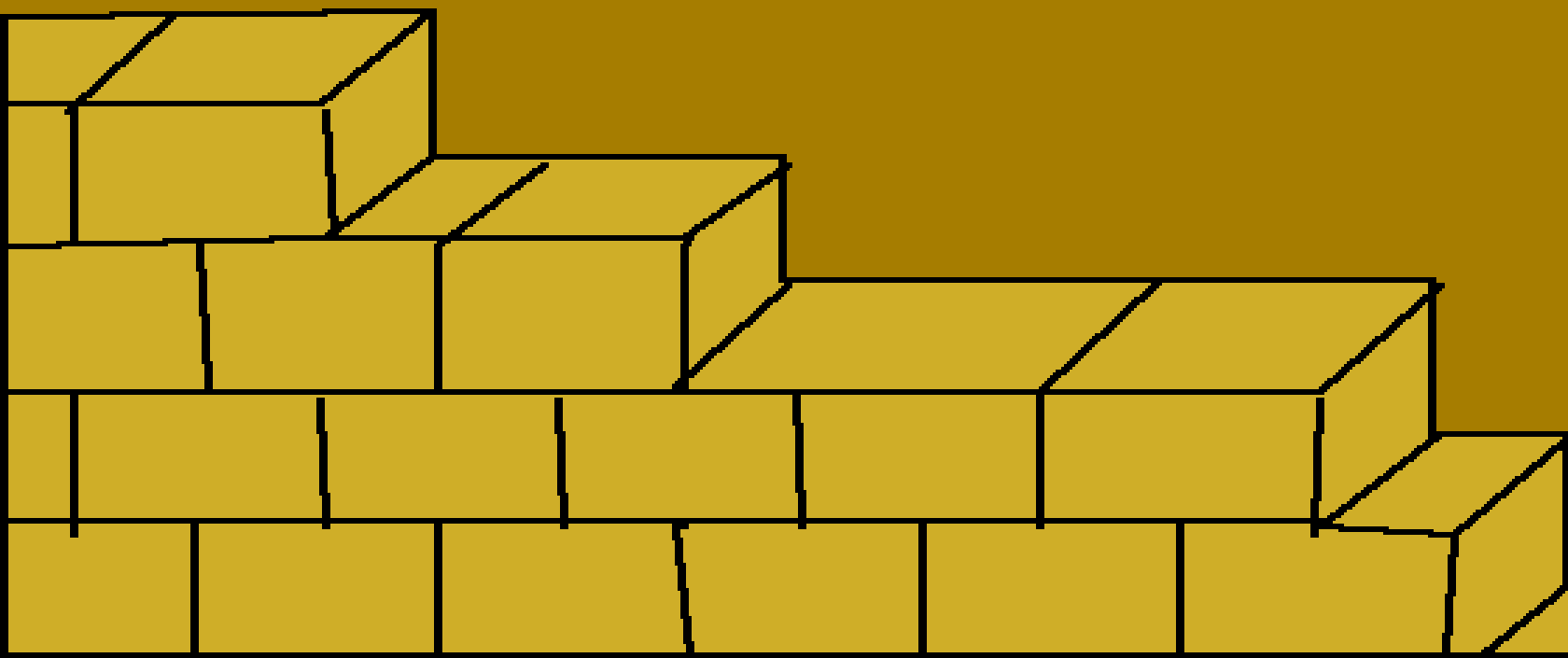
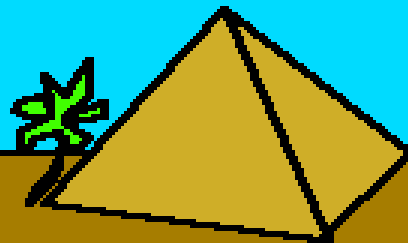

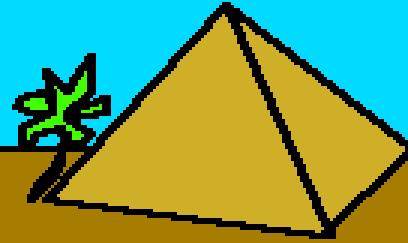
Mọi chuyện
càng tồi
tệ hơn đời
với dân
Y-sơ-ra-ên.

“Đừng cấp rom cho dân làm gạch
như trước nữa; hãy để chúng tự
đi kiếm rom
lấy; ...

... nhưng vẫn bắt chúng phải làm đủ số lượng gạch như trước chứ không được giảm mức sản xuất." Đây là

lệnh mới của
Pha-ra-ôn.

Các cai nô dùng
roi đánh một số
người nô lệ bởi họ
không có đủ thời

gian để kiếm rơm
mà vẫn đảm bảo mức
sản xuất.

Người dân
trách móc
Môi-se và
A-rôn về
những rắc
rối này.
Môi-se

đã tìm một
nơi để cầu
nguyện.

Ông thét
“Lạy Chúa!
Sao Chúa
chẳng giải
cứu con
dân Ngài”.

Chúa phán
"Ta là Đức
Chúa Trời,
và Ta sẽ
đem các
người ra
khỏi ách

của người
Ai-cập".

Và rồi
Chúa đã đem
Môi-se và
A-rôn trở
lại yết
kiến

Pha-ra-ôn.

Khi Vua hỏi
phép lạ từ
Chúa thì
cây gậy của
A-rôn biến
thành

con rắn.

Pha-ra-ôn
hét to “Hãy
triệu tập
các thầy
pháp và ảo
thuật gia
lại đây”.

Khi các thầy
pháp ném cây
gậy của họ
xuống đất,
gậy của họ
cũng biến
thành rắn.

Nhưng rắn của
A-rôn nuốt
rắn của họ
đi. Pha-ra-ôn
vẫn không để
dân Y-so-ra-
ên đi.

Bữa sáng hôm sau, Môi-se và
A-rôn gặp Pha-ra-ôn ở bờ sông.
Khi A-rôn chỉ gậy
về hướng

sông, Chúa
biến nước
sông thành
máu.

Cá chết! Con người không thể
uống nước sông được nữa.

Pha-ra-ôn lòng vẫn không lay
chuyển. Ông sẽ không giải phóng
dân Y-sơ-ra-ên đi

Một lần nữa, Môi-se
lại yêu cầu
Pha-ra-ôn
thả tự do
cho con
dân của
Chúa. Một
lần nữa
Pha-ra-ôn
từ chối.

Chúa lại giáng xuống một
tai vạ khác. Ếch
nhái tràn
lan trên
bờ cõi Ai-
cập. Trong
nhà, phòng
ngủ, thậm
chí trong
bếp nấu ăn
cũng đầy ếch
nhái.

Pha-ra-ôn nài nỉ “Hãy cầu
xin Đức Chúa Trời
để cho
ếch nhái
lánh xa
chúng ta,
rồi ta sẽ
để cho dân
Hê-bơ-rơ đi
thờ phượng
Ngài”.

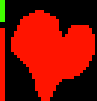

Ếch nhái không
còn nữa nhưng
Pha-ra-ôn
lại trở
lòng. Ông
ta không
chịu
thả dân
Hê-bơ-rơ
đi.

Chúa lại giáng xuống hàng triệu
con trùng li ti có tên là muỗi.

Cả người và súc vật đều bị cắn
và bu đầy mình nhưng Pha-ra-ôn
không chịu thua Chúa.

Kể đến Chúa lại
sai vô số ruồi
nhặng tràn vào.
Chúa cũng
tạo ra bệnh
dịch để ...

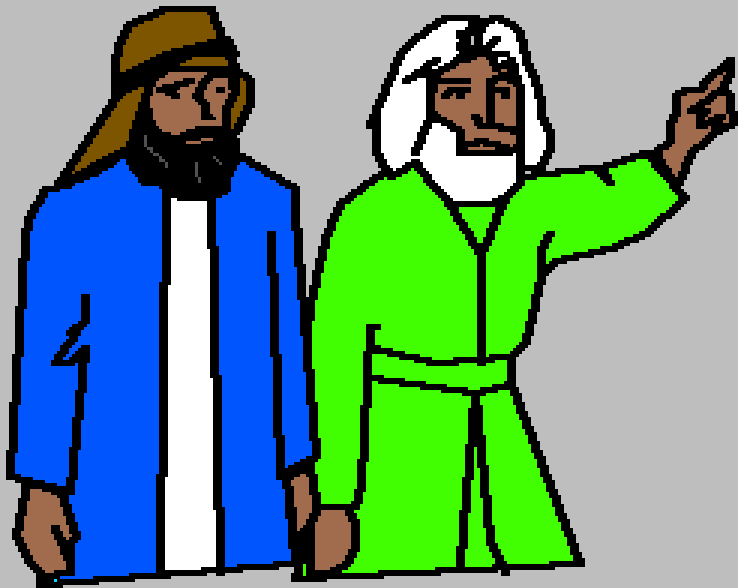

...
giết
chết

vật nuôi của
người Ai-cập.
Chúa cũng gây
đại họa mụn
nhọt cho dân
Ai-cập.

Nhiều người
đau khổ. Nhưng
Pha-ra-ôn
vẫn kháng
cự Chúa.

Sau dịch ung
nhọt, Chúa
sai đám cào
cào đến trên
đất nước
Ai-cập.

Chúng sẽ ăn tất
cả những cây
cỏ có màu
xanh trên
mặt đất.

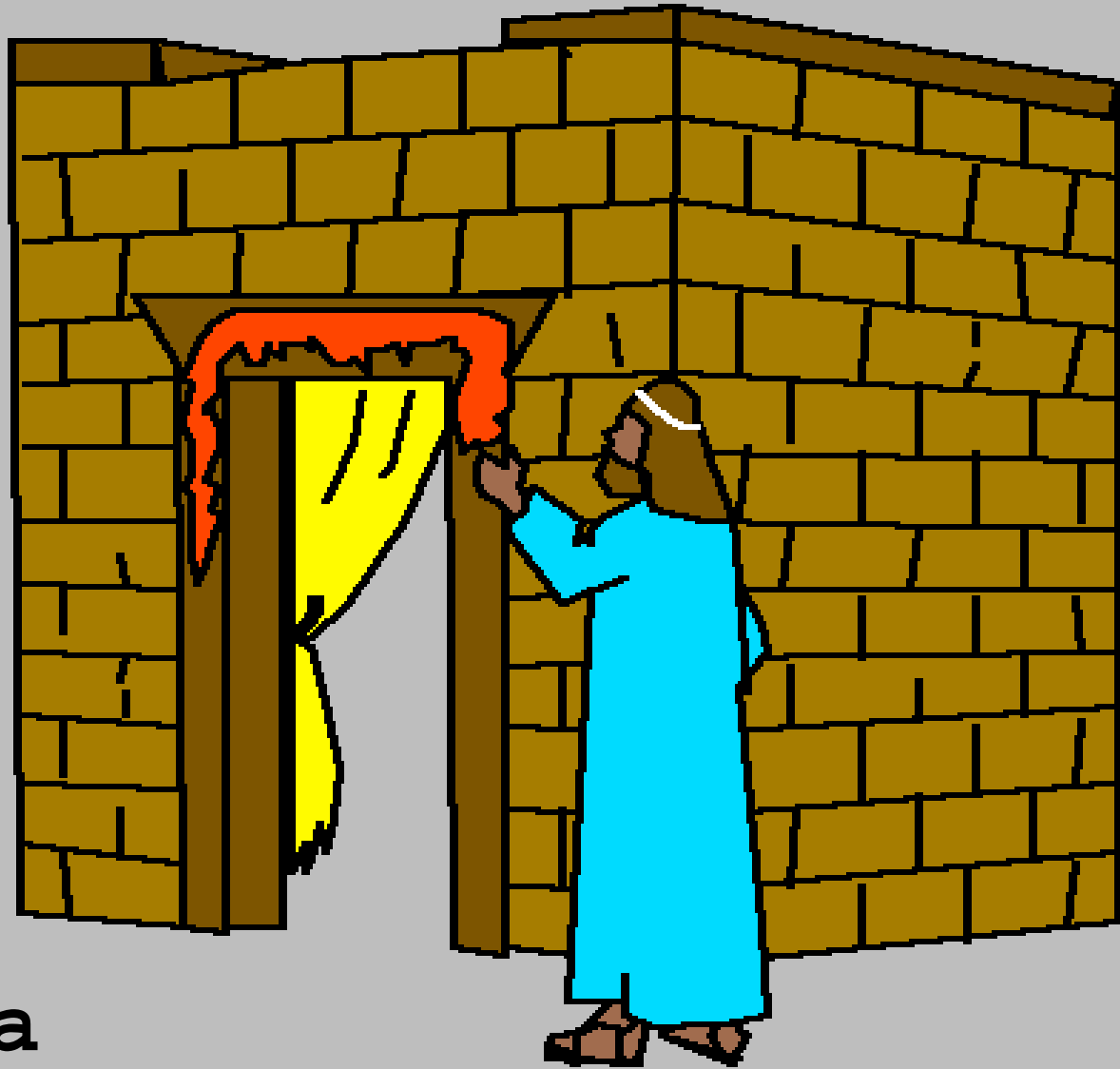
Kể đến Chúa đem đến
sự tối tăm cho Ai-cập
trong ba ngày liền.

Nhưng Pha-ra-ôn
ngang ngạnh vẫn
không chịu thả
tự do cho dân
Y-sơ-ra-ên.

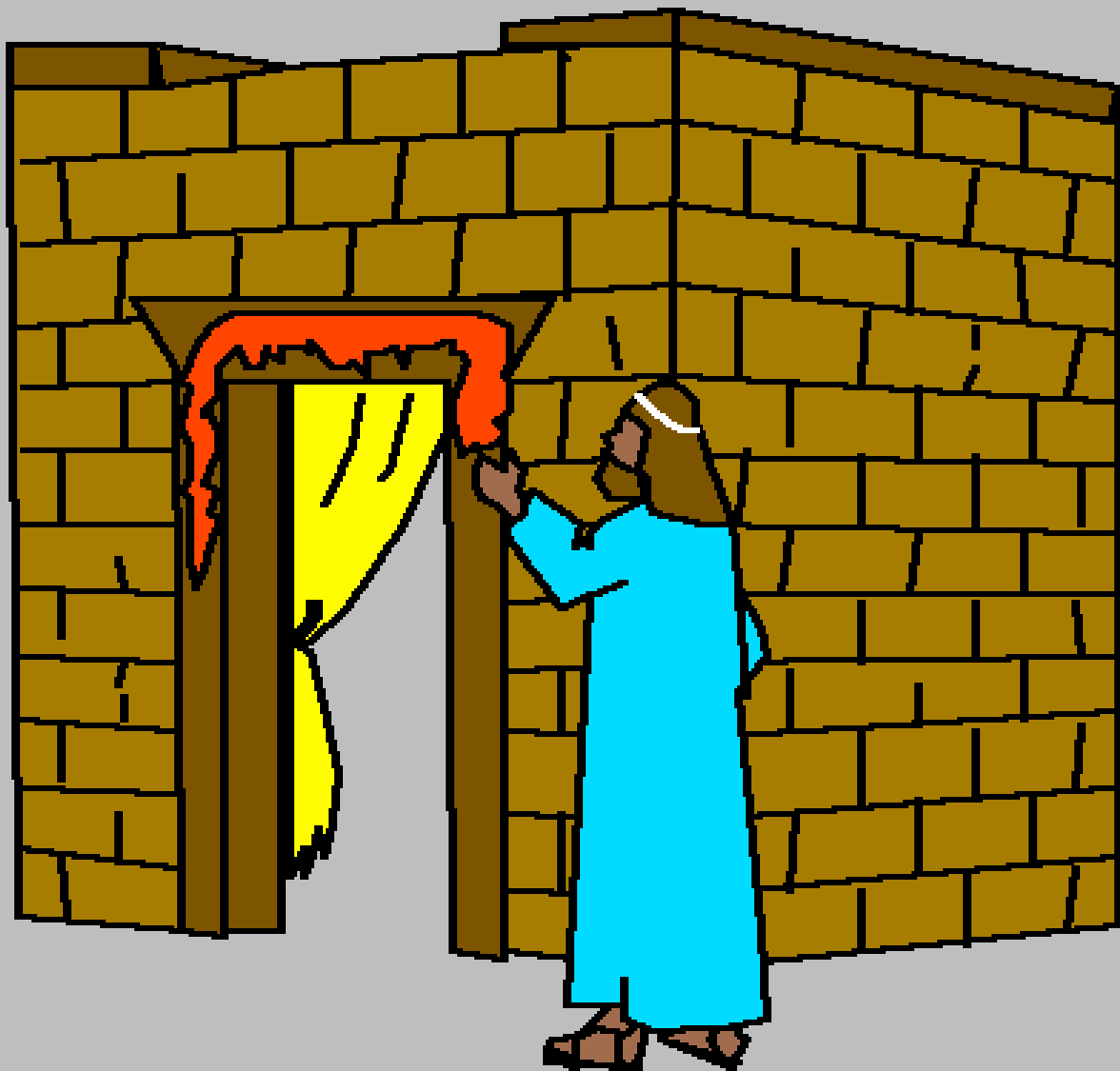

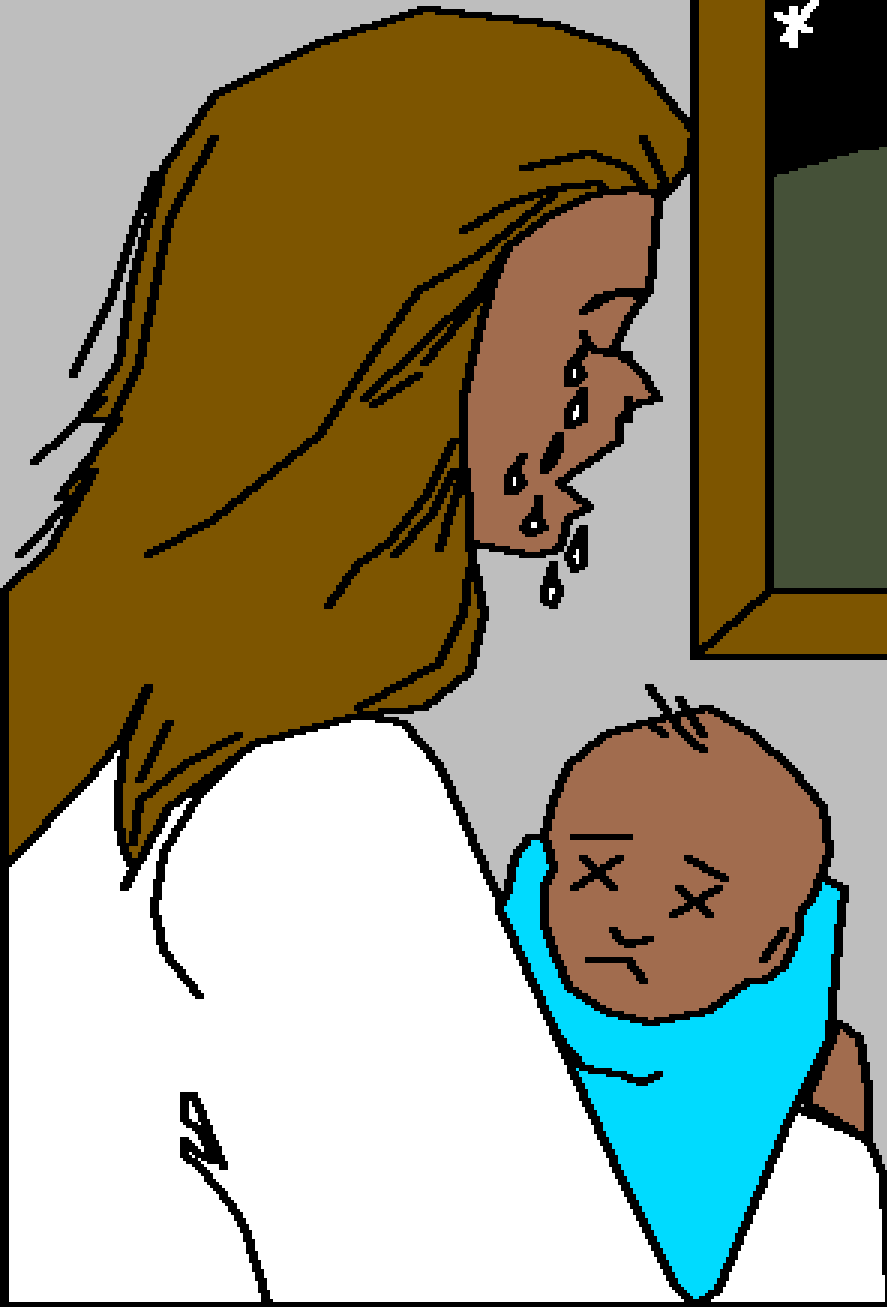

Chúa cảnh
báo “Ta sẽ
đem đến một
tai họa
khác. Vào
lúc nửa đêm,
tất cả con
trường nam
của người
Ai-cập và gia
súc sẽ cùng chết”.

Chúa
phán con
trưởng nam
của người
Y-sơ-ra-ên
sẽ được
sống nếu
họ bôi
máu con
chiên trên
khung cửa.

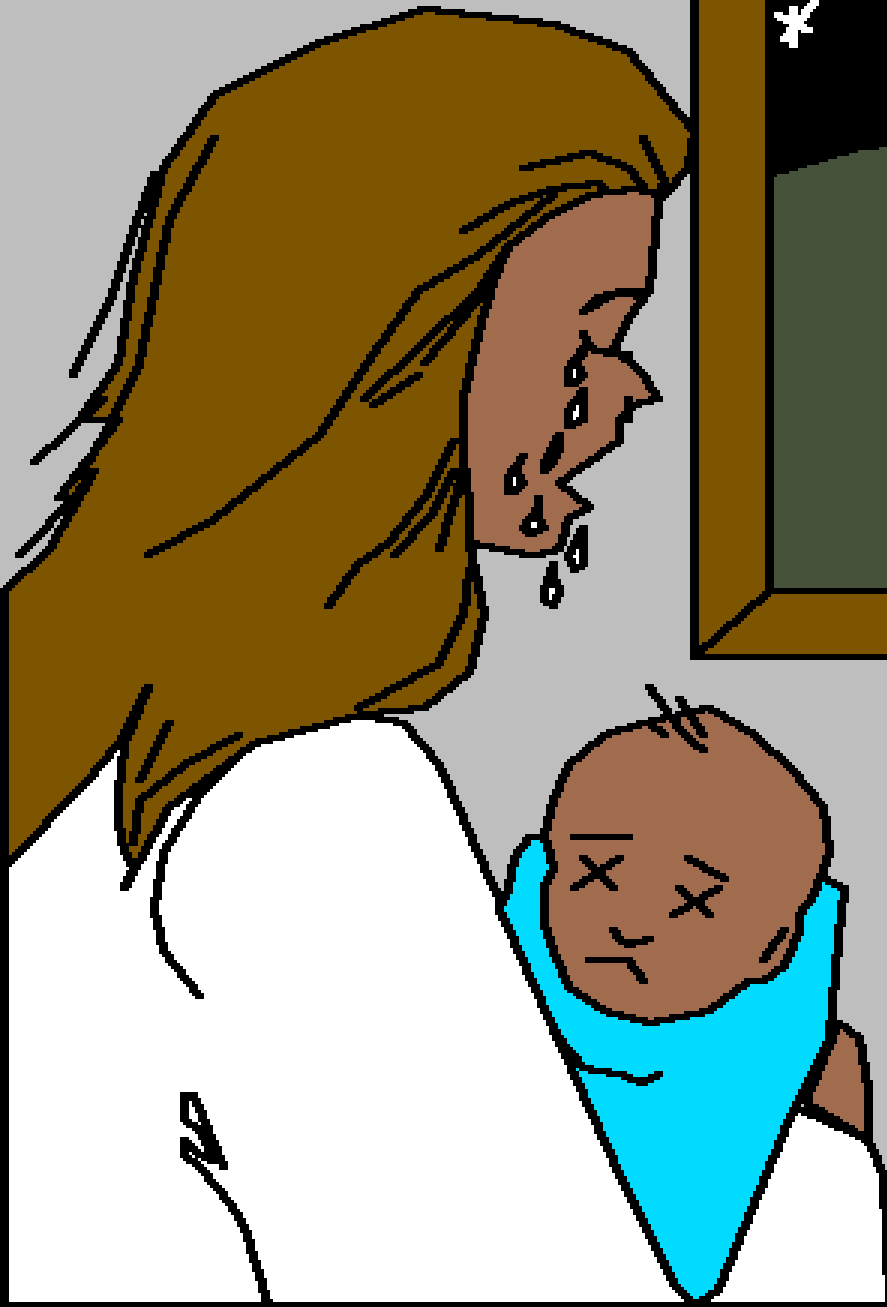

Lúc nửa đêm, có
tiếng khóc than
trên toàn xứ

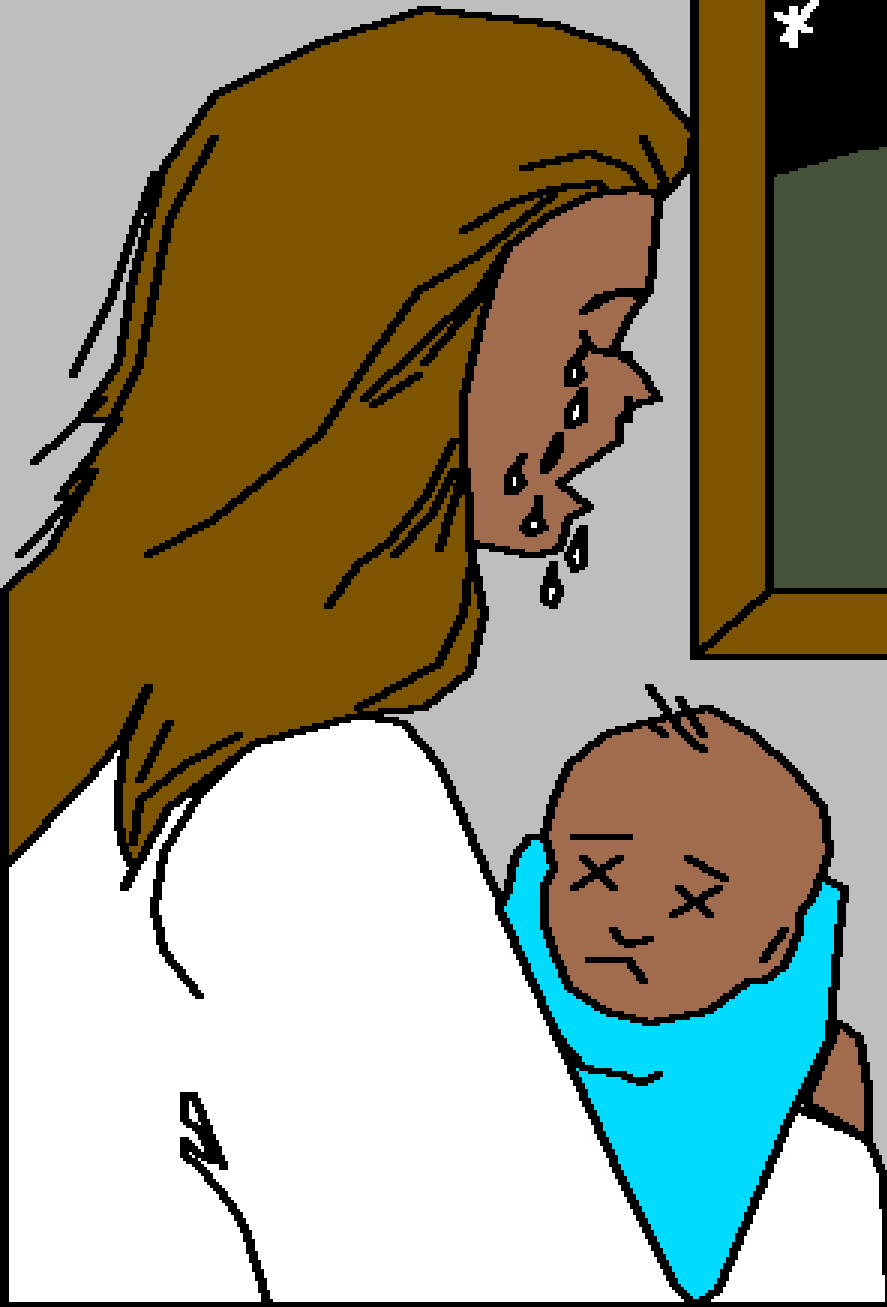
Ai-cập. Cái chết
đã tràn đến. Ít
nhất mỗi nhà có
một người chết.

Pha-ra-ôn nài nỉ
Môi-se “Hãy đi
khỏi đây”. “Hãy
đi mà thờ phượng
Đức Chúa Trời”.

Ngay lập tức,
con dân của
Đức Chúa Trời
chạy khỏi xứ
Ai-cập.

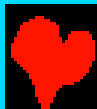

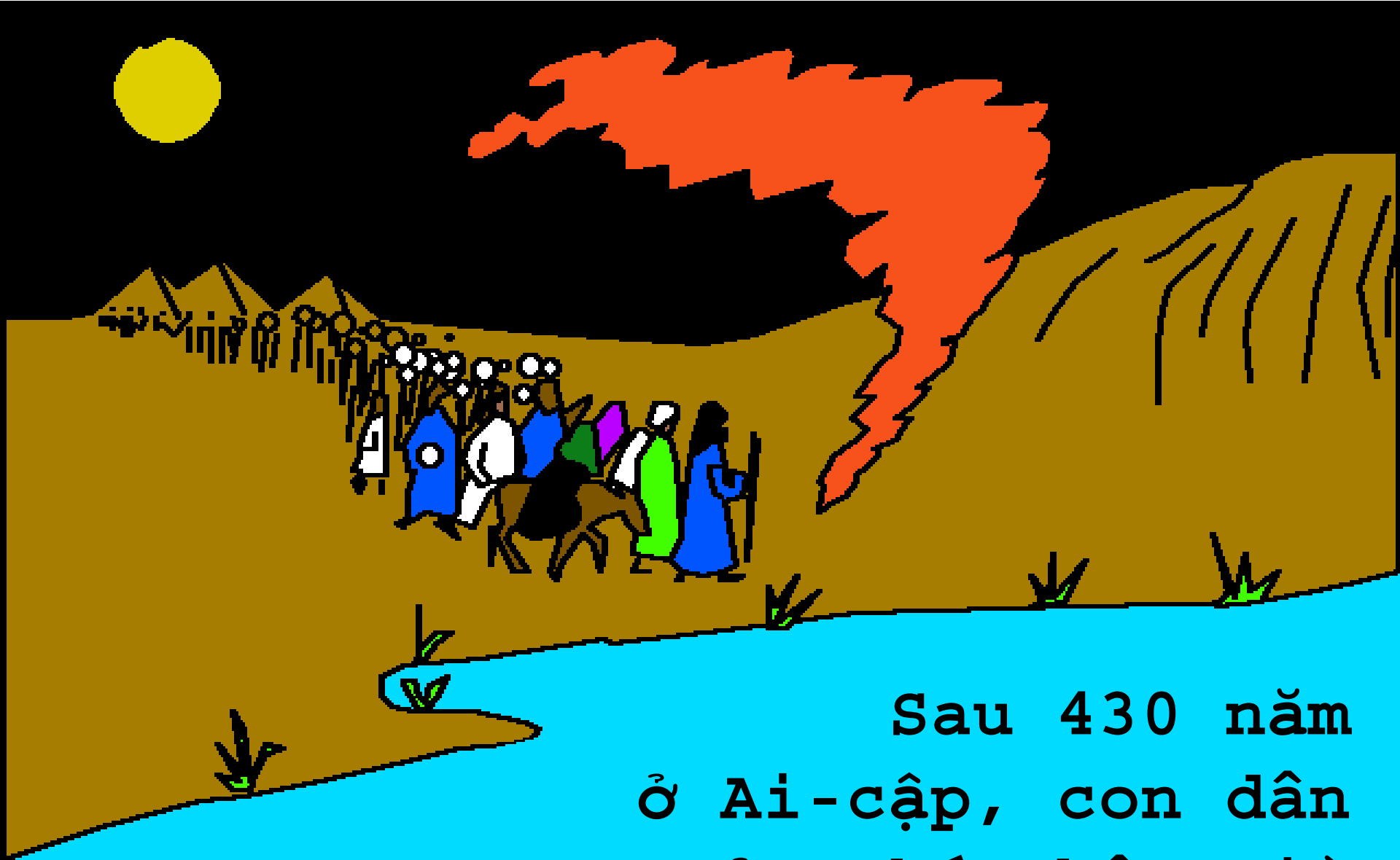

Chúa bảo Môi-se phải
nhớ về đêm lễ
Vượt qua

bởi vì Thiên sứ của Đức
Chúa Trời sẽ vượt qua những
ngôi
nhà

của dân Y-sơ-ra-ên
và trừng phạt Pha-ra-ôn
và người Ai-cập.

Sau 430 năm
ở Ai-cập, con dân
của Chúa bây giờ
được tự do.

Chúa dùng trụ mây
che chở cho họ ban
ngày nhưng lại cho trụ lửa
chiếu sáng cho họ vào ban đêm.

Nhưng Pha-ra-
ôn chưa xong
với dân Y-sơ-
ra-ên. Một
lần nữa ông
ta lại quên
Chúa. Ông ta
thay lòng.

Tập trung

binh lính,
ông ta đuổi
theo sau dân
Y-sơ-ra-ên.
Ngay sau đó,
dân Y-sơ-ra-ên
bị kẹt giữa
những vách đá
và biển.

Môi-se nói “Đức Chúa Trời
sẽ chiến đấu cho anh em”.
Môi-se đi về phía mép nước
và đưa tay về phía biển.

Một phép
lạ đã xảy
ra. Chúa đã
mở ra một
con đường
đất ...

... khô
xuyên qua
nước. Toàn
dân băng
qua an
toàn.

Và rồi binh lính của Pha-ra-ôn
bị lùa xuống biển đỏ. Binh
lính nghĩ “Bây giờ
chúng ta sẽ bắt
họ lại”.

Nhưng Đức CHÚA Trời làm biển
trở lại bình thường. Đội
quân hùng mạnh của Ai-cập
đã bị biển nuốt
chúng.

Bây giờ Pha-ra-ôn biết rằng
Chúa của dân Y-sơ-ra-ên
là Đức Chúa Trời
quyền năng.

Tạm biệt Pha-ra-ôn

Một câu chuyện về lời của Chúa,
được tìm thấy trong Kinh Thánh

Xuất Ê-díp-tô-ký chương 4-15

“Lời Chúa là lối đi ban cho sự sáng.”

Thi Thiên 119:130

Kết thúc

Câu chuyện trong kinh thánh cho chúng ta biết về Đức Chúa tuyệt vời đã tạo nên chúng ta và muốn chúng ta biết về Ngài.

Chúa biết chúng ta đã phạm phải những sai lầm mà Ngài cho đó là tội lỗi. Sự trừng phạt cho tội lỗi là cái chết, nhưng Chúa yêu chúng ta vô cùng. Ngài đã gửi con trai duy nhất của mình là Giê-su, chết trên thánh giá và chịu trừng phạt vì tội lỗi của chúng ta. Và rồi, Chúa Giê-su đã trở lại cuộc sống và về thiên đàng. Nếu bạn tin vào Chúa Giê-su và xin Ngài tha thứ cho tội lỗi của bạn, Ngài sẽ tha thứ! Ngài sẽ đến và sống trong bạn bây giờ, và bạn sẽ sống với Ngài mãi mãi.

Nếu bạn tin điều này là
có thật thì hãy nói với Đức Chúa rằng:
Kính thưa Chúa Giê-su, Tôi tin Ngài là
Đức Chúa trời, và là người đã chết vì
tội lỗi của tôi, và bây giờ Ngài đã sống
trở lại. Hãy bước vào cuộc sống của tôi
và hãy tha thứ cho tội lỗi của tôi, để
mà tôi có thể có một cuộc đời mới, và
một ngày nọ Tôi sẽ bên Ngài mãi mãi.
Hãy giúp tôi theo Ngài và sống vì
Ngài như con của Ngài. A-men.

Đọc kinh thánh và tâm sự với Chúa
mỗi ngày! Giảng 3:16

